

Adalbert Bezenberger, prof. i b. rektor uniwersytetu królewieckiego, zmarł 29. X. 1922 r. w Królewcu. Był on prof. lingwistyki porównawczej, znanym jako powaga na polu badań nad językami bałtyckimi (pruskim, litewskim i łotewskim). Otrzymał w r. 1880 profesurę zwyczajną indoeuropeistyki w Królewcu, od razu zbliża się do działających tu towarzystw naukowych, poświęconych badaniom prehistorycznym i zaczyna niebawem brać czynny udział w ich pracach. Gdy w r. 1881 krótko po sobie zmarli dwaj wybitni badacze miejscowi, Bujack i Otton Tischler, będący prezesami obu tutejszych towarzystw naukowych (Physikalisch-ökonomische Gesellschaft oraz Altertumsgesellschaft Prussia), wybrano Bezenbergera na przewodniczącego drugiego z tych towarzystw i jego 25 letniemu kierownictwu (1891—1916) zawdzięcza Prussia głównie późniejszy swój rozwój. Nietylko wzbogacił on muzeum królewieckie ogromną ilością wykopalisk, pochodzących z własnych systematycznych poszukiwań, lecz wykładami swymi w uniwersytecie rozbudził na nowo w Królewcu ruch naukowy w dziedzinie archeologii prehistorycznej. Bezenberger pozostawił po sobie szereg cennych prac, z których — pomijając liczne sprawozdania z własnych poszukiwań — wymienimy tu tylko rozprawę jego o przedhistorycznych budowlach na Balearach oraz cenną książkę: *Analysen vorgeschichtlicher Bronzen Ostpreussens* (Królewiec, 1904), znaną każdemu prehistorykowi. W dniu 14 kwietnia 1922 r. ukończył Bezenberger 70 rok życia. Rocznicę tę uczniowie i przyjaciele jego uczcili wydaniem księgi zbiorowej, zawierającej m. i. także szereg cennych prac z dziedziny prehistorji. Śmierć jego stwarza dotkliwą lukę, ponieważ w kwietniu r. b. zmarł w Królewcu także prof. Felix Peiser, przewodniczący „Prussii”, zasłużony badaniami swymi nad epoką rzymską (współautor pracy: *Das Grabfeld von Moythienen*, wydanej w r. 1904), a dalszy reprezentant prehistorji miejscowej, doc. dr. Ebert, powołany został świeżo na profesurę do Rvgi.